

Memorias de un espect

Marc Busquets Obré

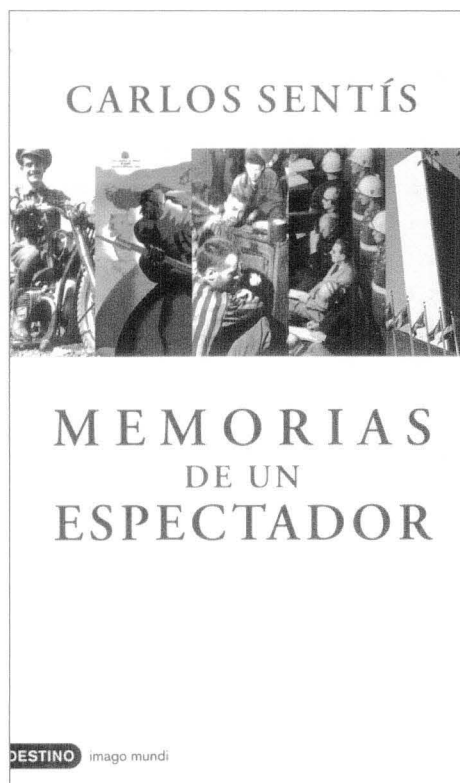
L'any passat es va editar *Memorias de un espectador*, brillant recull de les vivències personals i professionals del periodista català Carles Sentís. El seu testimoni va des de la seva feliç infància a Riudoms fins al 1950, i permetrà als lectors conèixer de molt a prop els detalls d'alguns dels grans esdeveniments polítics i socials del segle XX. Està previst un segon volum dels seus records, tot i que encara no se sap quan estarà disponible. De fet, ell mateix afirma que redactar les seves memòries ha estat un projecte que en moltes ocasions va tenir al cap, però que mai trobava el moment de posar-s'hi per la mandra que li feia. Potser haurem d'esperar força temps, doncs, abans de tenir a les mans el capítol final del seu treball. En qualsevol cas, aquestes primeres memòries presenten una estructura lineal i una evolució cronològica, organitzada en capítols no massa llargs, per fortuna. Val a dir que en algunes ocasions Sentís –ajudat pel jove periodista Xavi Ayén, habitual de *La Vanguardia*– opta per fer salts temporals per tal d'explicar millor les seves històries o fins i tot per acomiadar aquest primer volum –que va de 1911 a 1950– des del seu actual refugi estiuec a Calella.

El viatge pel seus records està construït amb una redacció directa, senzilla i que es podria dividir en tres blocs. El primer és el més agradable i entretingut de tot el conjunt, i enllaça directament amb la nostra vila.

La infància viscuda a Riudoms queda dibuixada amb els partits de futbol que els nens juguen a la plaça de l'Església o amb la presència del Tinet, un disminuït psíquic que portava una gorra on hi deia Riudoms perquè si es perdia se sabés on se l'havia de tornar. Però quan explica l'enterrament d'un familiar i parla de l'aparició d'un llop en plena cerimònia –l'últim que es va veure a Riudoms en molts anys– comet un error. Sentís explica que aquest fet el narra Albert Manent al llibre *La memòria dels llops al Camp de Tarragona* i que l'obra l'edita Edicions Arnau de Vilanova, quan els d'aquesta casa sabem que, si de cas, es tracta d'una edició del Centre d'Estudis Riudomencs Arnau de Palomar. La màgia d'aquells anys, no obstant, es trenca en mil bocins quan esclata la Guerra Civil, moment que dona pas a la segona part de l'acció. Sentís és un jove advocat de professió i periodista de vocació, que admira Cambó i té por de les FAI, perseguidores d'alguns dels seus familiars membres del clergat.

Temps més tard, Sentís optarà per lluitar al bàndol franquista i després de la victòria nacional coneixerà la Maria, la seva dona. Finalment, els darrers passatges del llibre ens presenten un Sentís ben situat socialment, que arribarà a director de l'agència EFE i que serà un testimoni excepcional del procés de Nuremberg, el triomf a Nova York de Dalí i el naixement de les Nacions Uni-

Portada del llibre *Memorias de un espectador*, escrit per Carles Sentís amb la col·laboració de Xavi Ayén. Font: Redacció.

ador, de Carles Sentís

des, entre molts d'altres esdeveniments.

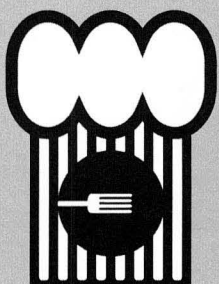
El resultat final deu haver satisfet Sentís i els seus seguidors, però és possible que despertí recels en els qui, com jo, hem descobert el personatge tard. És curiós que s'aprofiti la més mínima ocasió per defensar-se de tota mena d'acusacions que l'han anat perseguint durant anys. Enveges, diu. Quan parla del seu suposat passat franquista, Sentís assegura amb vehemència que això és fals. Ara bé, si repassem el que s'ha dit d'ell no ens serà gens complicat de trobar afirmacions contràries. El cas és que el número 511 de l'Avenç ho afirma, com el membre de la Comissió de la Dignitat, l'advocat Josep Cruanyes, que declara en una entrevista publicada al diari El Punt del 5 de febrer de 2006: "He trobat un plec d'informes d'agents del servei d'informació de Franco, de la Lliga, entre els quals figura Josep Pla, Octavi Saltó i Carles Sentís". També Víctor Alba ho diu a la seva obra Sísif i el seu temps I. Costa Avall (1990).

Sentís és un personatge clau del periodisme espanyol, això és clar. A les seves memòries (*Memorias. Confieso que soy periodista*), Josep Pernaut –a l'actualitat a El Periódico de Catalunya– parla d'un Sentís treballador, que passava moltes hores a la redacció i que, més que res, estava molt ben relacionat. Sens dubte, una altra de les claus del seu èxit. Però no s'ha lliurat de ser el protagonista de moltes polèmiques. Una d'elles, recollida al llibre ressenyat, és l'autoria de l'article *¿Finis Cataloniae?*, on Sentís festeja la fi d'una Catalunya –la de Companys– i l'inici d'una altra. La nacionalista? Lògicament, tot va ser un malentès, ens explica. I pel que fa a la seva lluita al bàndol franquista durant la Guerra Civil, Sentís admet al llibre que ara se l'anomeni així, bàndol franquista, malgrat que en una entrevista publicada el 13 de gener de 2003 a l'Avui no hi estava d'acord: "Era el bàndol nacional, no el franquista, perquè Franco encara no hi era". Vaja. I repassant els seus posteriors vincles, la sensació que ens queda és que Sentís sempre

“La infància viscuda a Riudoms queda dibuixada amb els partits de futbol que els nens juguen a la plaça de l'Església”

ha sabut escollir al costat de qui s'havia de posar.

Exquisit, educat i molt llest. Al costat dels nacionals a la guerra civil espanyola, dels aliats a la II Guerra Mundial i de la Monarquia durant el franquisme. Carles Vila, l'autor de l'entrevista esmentada, en fa un retrat que s'ajusta al Sentís que hem vist a *Memorias* de un espectador. "Entenc que provoqui l'exasperació típica d'un atac de banyes. Però, a mi, l'egoisme poruc i un pèl bufonesc del vividor incurable només m'inspira tendresa". Clavat. Molt bon títol, per cert. Ell ha estat espectador. I ha aplaudit sempre els vencedors. »

**La Cuina
de Ca La Borrassa**

c/ Sant Josep, 16 · RIUDOMS · Tel. 977 850 022 · www.lacuina.cat · divendres, dissabte, diumenge i festius

* TRUQUEU-NOS O VENIU PERSONALMENT

- * AVUI TENIM [consultes a www.lacuina.cat]
- * PER ENCÀRREC: paelles, fideus rossos, pollastre farcit, fricandó, macarrons, tripa, peus de porc, truites, sarsuela de peix, esqueixada, canelons, sípia amb allioli, sípia estofada, ... i qualsevol altre plat que necessiteu!